

[Sigsgaard.]

diskussioner om mindre væsentlige ting, sådan som vi også har oplevet det her i folketinget de allersidste dage.

VS har i en række forslag prøvet på dels at få gennemført visse forbedringer, dels at skabe klarhed over partiernes egentlige standpunkter — det, der ligger bag, når vi sier de store ord fra.

På det økonomiske område har vi som sagt foreslået en skala med større progression. Den blev forkastet af de øvrige partier.

Vi har gennem vores forslag om en uddannelsesstøtte, der svarer til leveomkostningerne for de uddannelsessøgende, dels søgt at få gennemført en økonomisk omfordeling mellem befolkningsgrupperne, dels at få klarlagt, om de andre partier ville leve op til deres store ord om demokratisering af uddannelsen. Det ville de ikke. Forslaget blev afvist.

Vi har stillet forslag vedrørende kommunalreformen, der tilsigtede en afskaffelse af de uretfærdige forskelle mellem rige og fattige kommuner, mellem rige og mindre velstillede kommunale skatteydere. Forslagene blev forkastet. I stedet for gennemførte regeringspartierne en ny byrdefordeling, der i vid udstrækning fastholder uretfærdigheden.

Vi har foreslået bortfald — for nu at nævne en mindre ting — af statsrevisorernes lønninger og af forskellige honorarer for derved at tilkendegive, at der bør ryddes op i de såkaldte politiske ben. Det har ikke været muligt. Alle partier var imod.

Vi har foreslået højere kommunale personfradrag til fordel først og fremmest for de mindre indkomster, der jo i dag beskattes særlig hårdt. Forslaget blev nedstemt.

Vi har foreslået 100 pct.s erstatning for tabt arbejdsfortjeneste ved sygdom og ved arbejdsløshed. Vores forslag blev også her nedstemt. Flertallet i tinget tilkendegav dermed, at lønarbejderne fortsat skal betale mere eller mindre for den arbejdsløshed, som de ganske uden skyld bliver ofre for.

Endelig har vi fået afvist et forslag om en gradvis afvikling af den landbrugsstøtte, der er til lige stor skade for landbrugerne selv og for det øvrige samfund.

På alle disse punkter er vores forslag afvist — og i mange tilfælde af regeringspartierne og S-SF i fællesskab. Man har

stædigt holdt fast ved den økonomiske politik, der føres, og som jeg har forsøgt at vise er til ensidig fordel for de privilegerede befolkningsgrupper.

Det fremgik også klart af indlæggene her til formiddag, at der egentlig ikke er nogen principiel forskel — i hvert fald blev den ikke understreget — mellem regeringspartierne og socialdemokratiet. Hr. Per Hækkerup understregede den i hvert fald ikke. Han kritiserede, at regeringen var udygtig, ineffektiv, at den ikke havde gennemført alle reformer, som den ville have gennemført; men han prøvede ikke på at trække en principielt anderledes politik op — og det ville i hvert fald på det økonomiske område også være blevet svært, for der er simpelt hen ikke så forfærdelig store principielle forskelle.

Jeg har talt om behovet for demokratiske reformer. Vi har stillet en række forslag om sådanne reformer. Vi foreslog den 14. januar, at registrering af danske borgeres politiske tilhørsforhold i efterretningsøjemed skulle forbydes og gøres strafbar, så vi virkelig kunne komme af med de hemmelige kartoteker. Forslaget blev afvist, også af justitsministeren, og derved blev det klart, at regeringen ligesom tidligere regeringer ville blive ved med at udspionere anderledes tænkende, aflytte telefoner, åbne breve, installere elektroniske lytteapparater, og hvad man ellers muntret sig med.

Vi har foreslået bortfald af bevillingerne til efterretningsstjenesten. Disse bevillinger er i parentes bemærket ikke blevet mindre efter regeringens proklamation af, at nu skulle det være slut med kartotekerne. Alle andre partier stemte vores forslag ned.

Vort forslag på uddannelsesområdet, som hr. Kjær Rasmussen vil omtale, har også tilsigtet en demokratisering og er ligeledes konsekvent blevet nedstemt. Undertagelsen fra reglen er forslaget om 18 års valgret, der jo er vedtaget, og det kan vi så glæde os over foreløbig, indtil den 24.

Udenrigspolitisk har vi på lignende måde søgt at få skabt klarhed over partiernes holdning, så vi kom ud over det stadium, hvor man indskrænker sig til forsikringer om, at man skam elsker freden og i øvrigt er tilhænger af alt godt. Vi har stillet en række forslag om økonomisk støtte til befrielsesbevægelserne i portugisisk Afrika; på nær